

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114211864
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6114211864.2

Rozhodnutie

O. súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Danice Kočičkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: I. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, W. W., štátny občan SR, v konaní zastúpený JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom, so sídlom Horná 41, Banská Bystrica, proti žalovanej: P. D. F., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, W. W., štátna občianka SR, v konaní zastúpená JUDr. Magdou Jaňovkovou, advokátkou, so sídlom Skuteckého 30, Banská Bystrica, o zaplatenie 4 325,13 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/219/2014-171 zo dňa 22. 11. 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/219/2014-177 zo dňa 19. 12. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti, ktorou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 088,83 € v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a závislom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalovanej do výroku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol o d m i e t a .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 088,83 € v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok).

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok).

Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 % (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4325,13 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/116/2010, právoplatným dňa 08. 06. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/68/2012, vykonateľným dňa 11. 06. 2012 bola žalovaná okrem iného povinná zaplatiť žalobcovi sumu 35.000,- Eur ako náhradu spoluvlastníckeho podielu a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia t.j. do 11. 07. 2012. Žalovaná si povinnosť zaplatenia sumy 35.000,- Eur nespĺnila. Žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na zaplatenie uvedenej sumy, podľa uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er 2790/2012 bol návrh žalovanej na zastavenie exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom v Banskej Bystrici sp. zn. Ex 351/12 ako aj námietky proti tejto exekúcii a návrh na odklad exekúcie zamietnutý. Z obsahu tohto uznesenia okrem iného vyplývalo, že žalovaná po začatí exekučného konania dňa 29. 01. 2013 uhradila zo sumy 35.000,- Eur žalobcovi časť vymáhanej pohľadávky vo výške 10.492,93 Eur, z toho predstavuje suma 492,93 Eur trovy právneho zastupovania. V priebehu exekučného konania dňa 07. 03. 2014 zaplatila na účet žalobcu sumu 25.000,- Eur, tým došlo k zániku záväzku žalovanej voči žalobcovi vo výške 35.000,- Eur.

Žalovaná nespĺnila dlh riadne a včas a od 11. 07. 2012 bola v omeškaní so splnením dlhu 35.000,- Eur, dňa 29.01.2013 zaplatila sumu 10.000,- Eur, teda od 12. 07. 2012 do 29.01.2013 bola v omeškaní so zaplatením sumy 35.000,- Eur, čo predstavuje na úrokoch z omeškania od 12. 07. 2012 do 29.01.2013 pri 8,75 % ročne za toto obdobie (231 dní omeškania, denný úrok 8,36 Eur) celkom sumu 1931,16 Eur. Dňa 07. 03. 2014 zaplatila sumu 25.000,- Eur teda od 30. 01. 2013 do 07. 03. 2014 bola v omeškaní so zaplatením sumy 25.000,- Eur čo predstavuje na úrokoch z omeškania od 30. 01. 2013 do 07. 03. 2014 pri 8,75 % ročne (401 dní omeškania, denný úrok 5,97 Eur) za toto obdobie celkom sumu 2.393,97 Eur. Žalobca na základe uvedeného žiadal zaviazat' žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania v sume 4.325,13 Eur.

3. Žalovaná uviedla, že k plneniu dlhu v sume 35.000,- Eur došlo dňa 06. 08. 2012 v sume 10.000,- Eur, dňa 03. 09. 2012 v sume 10.000,- Eur, dňa 03. 09. 2012 v sume 15.000,- Eur. Dátumy, ktoré uviedol žalobca vo svojej žalobe nevyjadrujú kedy došlo k plneniu dlhu, ale kedy došlo k jeho splneniu. Splnenie dlhu nastalo dňa 29. 01. 2013 (suma 10.000,- Eur) a 07. 03. 2014 (suma 25.000,- Eur). Dôvodom prečo došlo k tak veľkému časovému odstupu medzi plnením a splnením dlhu a tým k omeškaniu splnenia dlhu, bolo omeškanie veriteľa. Žalobca v tom čase neprijal ponúknuté plnenie zo dňa 06. 08.2012 (suma 10.000,- Eur) a zo dňa 03. 09. 2012 (suma 25.000,- Eur) a neposkytol súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Namiesto poskytnutia súčinnosti podal návrh na exekúciu, vedenú u súdneho exekútora JUDr. Petra Kohúta pod č. sp. EX 351/12/PK. Mala za to, že za omeškania prináleží žalobcovi úrok z omeškania:

1/ dňa 06. 08. 2012 došlo k plneniu sumy 10.000,- Eur z celkovej sumy 35.000,- Eur, teda od 12. 07. 2012 do 06. 08. 2012 bola v omeškaní s plnením sumy 35.000,- Eur, čo predstavuje na úrokoch z omeškania od 12. 07. 2012 do 06. 08. 2012 pri 8,75 % ročne za toto obdobie (25 dní omeškania) celkom sumu 209,76 Eur.

2/ dňa 03. 09. 2012 došlo k plneniu sumy 25.000,- Eur teda od 07. 08. 2012 do 03. 09. 2012 bola v omeškaní s plnením sumy 25.000,- Eur, čo predstavuje na úrokoch z omeškania od 07. 08. 2012 do 03. 09. 2012 pri 8,75 % ročne za toto obdobie (27 dní omeškania) celkom sumu 161,82 Eur. Uviedla, že na základe toho vyplýva, že je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v celkovej výške 371,58 Eur.

4. Žalobca uviedol, že za plnenie sa považuje reálne prevzatie sumy a že v základnom spise sp. zn. 20C/116/2010 dal žalobca vyjadrenie vo veci, kde bola uvedená adresa O. XX. Keď sa vychádza z premisy, že účastník konania, teda strana konania je oboznámená so spisovým materiálom, tak nadobudla žalovaná vedomosť, že tá adresa, na ktorej sa zdržiava žalobca je O. XX, W. W., okrem toho, fyzicky vedela, že sa nezdržiava na adrese S. XX.

5. Žalovaná uviedla, že za rozhodujúce v tomto prípade považuje fakt, že zmena adresy žalobcu z adresy S. XX W. W. nastala až v októbri 2012, tak ako je uvedené v Centrálnom registri obyvateľstva, ktorý je zdrojom platných údajov pre všetkých, je to verejne dostupný register, na základe žiadosti poskytuje aj adresu bydliska. V spise o zrušení spoluvlastníctva k bytu nie je nikde uvedené, že sa žalobca zdržiava na adrese O. XX. Na adresu S. XX do schránky žalobcovi chodili aj bankové výpisy, aj ostatné na základe jeho žiadosti a z tejto adresy si ich aj vyzdvihoval. Je preto účelové tvrdenie žalobcu o tom, že sa na tejto adrese nezdržiaval, keď túto adresu používal v bežnom styku a v bežnom živote. Pokiaľ by bol žalobca oznámil a poskytol súčinnosť o tom, že žiada poslať ktorú zasláť finančnú hotovosť na inú adresu napriek riadnej evidencii trvalého bydliska na S. XX niekde, rozhodne by tak bola učinila. K omeškaniu vôbec nedošlo v dôsledku neposkytnutia súčinnosti veriteľa.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalovaná mala uhradiť žalobcovi na základe rozsudku sp. zn. 20C/116/2010 (konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) sumu 35 000 Eur do 09. 07. 2012. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 12. 07. 2012. Sporné bolo, či bol žalobca ako veriteľ v omeškaní s poskytnutím súčinnosti žalovanej pri plnení tohto jej záväzku, a teda, či žalovaná bola v omeškaní aj po 06. 08. 2012 (suma 10 000 Eur) a po 03. 09. 2012 (suma 25 000 Eur).

7. Dňa 06. 08. 2012 podala žalovaná na pošte poštový poukaz na vyplatenie sumy 10 000 Eur žalobcovi na adresu S. XX v W. W., čo bolo v konaní nesporné. Táto suma bola žalovanej poštou z dôvodu nevyzdvihnutia vyplatená dňa 07. 11. 2012. Žalovaná podala dňa 12. 12. 2012 na Okresný súd Banská Bystrica návrh na uloženie tejto sumy do súdnej úschovy (sp. zn. 14U/7/2012), dňa 25. 01. 2013 (teda po tom, čo si zistila v Registri obyvateľov SR adresu trvalého pobytu žalobcu) mu zaslala poštu

tieto prostriedky na adresu S. XX, W. W., kde si ich prevzal dňa 29. 01. 2013. Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/74/2014, ako aj z vyšetrovacieho spisu ČVS : ORP-668/1-OVK-BB-2012, I. zväzok, súd prvej inštancie zistil, že žalovaná vedela v júli 2012 o tom, že žalobca má byť na adrese S. XX v W. W.. V rámci výsluchu dňa 27. 07. 2012 (č.l. 120) uviedla, že v ten deň doobeda nazerala do jeho bytu na prízemí na tejto adrese v súvislosti s krádežou jej vecí žalobcom vyšetrouvanou v tomto konaní. V exekučnom spise Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/2790/2012, v jej podaní z 01. 01. 2013 uviedla, že žalobca býva v súčasnosti na tejto adrese. Žalobca to uviedol v úradnom zázname z 22. 11. 2012 nachádzajúcom sa v tomto exekučnom spise.

8. Okresný súd mal taktiež vykonaným dokazovaním za preukázané, že dňa 03. 09. 2012 podala žalovaná na pošte poštový poukaz s uvedením adresáta na adrese S. XX v W. W. na vyplatenie sumy 10 000 Eur a 15 000 Eur žalobcovi, pričom tieto sumy boli z dôvodu nevyplatenia vrátené späť odosielateľovi dňa 12. 11. 2012. Tieto si žalovaná v určenej lehote do 14. 01. 2013 nevyzdvihla. Následne boli finančné prostriedky v rámci exekúcie zablokované a na základe exekučného príkazu boli dňa 07. 03. 2014 vyplatené žalobcovi.

9. Súd prvej inštancie posúdil nárok podľa § 517 ods. 1, 2, § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

10. Na základe zisteného skutkového stavu okresný súd posúdil vec tak, že žalobca ako veriteľ mohol poskytnúť žalovanej ako dlžníčke súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu prostredníctvom poštového podniku (v zmysle § 567 ods. 2 OZ), t.j. vyplatením peňazí žalobcovi v hotovosti, len ak poštové poukazy na vyplatenie predmetných súm, spolu 35 000 Eur, mal doručené, t.j., ak sa dostali do sféry jeho dispozície. Teda v danom prípade poštovej schránky, v ktorej si ich mohol vyzdvihnúť. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca v tom čase už v byte na Tulskej č. 68 nebýval. Žalobca týmto argumentoval, pokiaľ išlo o nedoručenie poukazov, uviedol, že býval na S. XX, o čom mala žalovaná vedomosť, čo vyplývalo z trestného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/74/2014, pričom označil čísla vyšetrovacích spisov.

11. Žalovaná sa bránila v konaní tým, že žalobca mal adresu S. XX, Banská Bystrica, evidovanú v tom čase (august a september 2012) ako adresu svojho trvalého pobytu, k zmene došlo až v októbri 2012, pričom hoci v tom čase nemal prístup do ich predtým spoločného bytu, vstupná chodba na prízemí so schránkami bola voľne prístupná. Na túto adresu mu boli tiež doručované iné písomnosti (vo svojom vyjadrení zo dňa 27. 05. 2016 uviedla, že súd si môže uvedené overiť v ňou uvedených inštitúciách, nie, že žiada vykonať takéto dokazovanie, okrem toho, nemalo sa tým preukázať, že zásielky si na tejto adrese v danom čase aj preberal, len, že mu mali byť zasielané na túto adresu). Argumentovala tiež tým, že v júli 2012 jej žalobca týmto spôsobom, prostredníctvom pošty, zasielal sumu 200 Eur a sumu 2 220 Eur, pričom na obidvoch poštových poukazoch uviedol ako svoju adresu S. XX, W. W.. Žalovaná tvrdila, že žalobca si poštové poukazy, ktorými mu vyplatila spoluvlastnícky podiel, z poštovej schránky na S. XX v W. W. vybral ale nepoužil. Túto skutočnosť (vybratie poukazov zo schránky) však podľa názoru súdu nijako nepreukázala. Žalovaná tiež nepreukázala, že si v tomto čase akékoľvek zásielky na tejto adrese žalovaný preberal. Preukázané bolo, že žalovaná vedela o adrese, na ktorej sa žalovaný v čase, kedy mu zasielala sumu 35 000 Eur (august a september 2012) nachádza (S. č. XX, W. W.). Na tejto adrese si žalobca poukaz na sumu 10 000 Eur v januári 2013 aj vybral.

12. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že žalovaná bola až do vyplatenia peňažných prostriedkov žalobcovi (dňa 29. 01. 2013 suma 10 000 Eur a dňa 07. 03. 2014 suma 25 000 Eur) v omeškaní a je tak povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania spočívajúci v sume 1 694,86 Eur (za obdobie od 12. 07. 2012 do 29. 01. 2013 vo výške 8,75 % ročne zo sumy 35 000 Eur a úrok z omeškania v sume 2 393,97 Eur, spolu 4 088,83 Eur, preto ju okresný súd zaviazal na zaplatenie sumy 4 088,83 Eur, vo zvyšnej časti (suma 236,30 Eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že priznal v konaní v prevažnej miere úspešnému žalobcovi (95%) nárok na náhradu trov konania voči žalovanej (úspešnej len v rozsahu 5 %) v rozsahu čistého úspechu v konaní 90 %.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v súlade s § 355 ods. 1 CSP v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP podala odvolanie žalovaná, podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, navrhla rozhodnutie zrušiť v celom

rozsahu a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. navrhla zmeniť rozhodnutie a žalobu zamietnuť.

15. Odvolateľka uviedla, že v konaní 20C/116/2010 bolo rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva účastníkov, žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 35 000,-€ do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, teda do 11. 07. 2012. Dňa 06. 08. 2012 žalobcovi zaslala 10 000 €, dňa 03. 09. 2012 čiastku 10 000 € a 03. 09. 2012 čiastku 15000 €, a to poštovou poukážkou na jej známu adresu žalobcu a to S. XX. Toto je adresa bytu, v ktorom so žalobcom žili od roku 2006 a v konaní 20C/116/2010 došlo k vyporiadaniu spoluvlastníctva účastníkov k tomuto bytu, keď predtým mal žalobca súdom zakázaný vstup do tohto bytu a jej bola uložená povinnosť podať žalobu. Žalobca napriek trvaniu sporu 2 roky, nezmenil adresu svojho pobytu a ona mu plnila na jeho jej jedinú známu adresu. Žalobca si poukázané sumy nevyzdvihol, ani ju písomne nekontaktoval a nežiadal plnenie. Neoznámil jej akúkoľvek adresu ako miesta plnenia dlhu. Slovenská pošta jej vrátila poštové poukážky s tým, že si ich adresát nevyzdvihol. Teda došlo k plneniu dlhu. Až po tom, čo žalobca zmenil adresu trvalého bydliska na S. XX, mohol prijať opakované plnenie vo výške 10 000 €, v tejto časti aj došlo k čiastočnému splneniu dlhu. Ďalšie plnenia, teda 25 000 € boli zablokované na základe exekúcie súdnym exekútorom. Exekútor držal tieto finančné prostriedky zablokované, až 07. 03. 2014 vydal príkaz na vyplatenie sumy 25 000 € žalobcovi. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na to, že vedela o tom, že žalobca má byť na adrese S. XX, čo mala uviesť pri výsluchu dňa 27. 07. 2012 v trestnom konaní ČVS:ORP668/1-OVK-BB-2012, súd nevyhodnotil skutočnosť, že vedela, že si žalobca byt na tejto adrese kúpil, ale nevedela, či na tejto adrese aj býva, alebo sa na nej zdržiava. Sám žalobca uvádzal, že si v danom období len zariaďoval bývanie, pričom nevykonával žiadne kroky smerujúce k tomu, aby toto bola aj jeho adresa trvalého pobytu. Túto adresu neuvádzal ani v konaní 20C/116/2010 ani v konaní inom, z ktorého by bolo zrejmé, že na tejto adrese sa zdržiava. Nepriamo sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou doručenia na adresu O. XX, v bode 5 rozsudku. Adresu Kalinčiakova XX žalobca uviedol v súdnych konaniach len 1x a to v spise 20C/116/2010 a to ešte v roku 2010 ako adresu na doručenie pod adresu trvalého bydliska. V celom ďalšom konaní uvádzal adresu S. XX, keby niečo prišlo.

16. Odvolateľka v súlade s § 567 OZ považuje dlh za splnený v lehote na vyzdvihnutie peňažných poukazov, resp. márnym uplynutím lehoty na prevzatie peňažných poukazov, čo je rozhodujúce pre výpočet úrokov z omeškania. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil nesúčinnosť žalobcu pri prevzatí jednotlivých plnení a to z dôvodu, že žalobca oznámil zmenu trvalého bydliska registru obyvateľov až 31. 10. 2012. Žalobca si nesplnil povinnosti v zmysle § 33 ods. 3 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách, zákona č. 253/1998 Z. z. účinného v roku 2012, podľa ktorého v prípade prechodného pobytu dlhšieho ako 90 dní je občan povinný túto zmenu oznámiť registru obyvateľov, a to v lehote 10 dní od začatia reálneho prechodného pobytu. Okresný súd nedostatočne vyhodnotil, že adresa S. XX bola plne funkčná pre doručovanie pre žalobcu až do 31. 10. 2012, kedy vykonal zmenu adresy trvalého pobytu. Poukázala na doručovanie podľa § 45 a nasl. OSP. Stav, ktorý nastal a spôsobil oneskorené splnenie záväzku nenastal jej zavinením. Žalobca nepredložil súdu ani jediný dôkaz o tom, že by poskytol súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Žalobca teda neposkytol súčinnosť. Jej povinnosťou nebolo pátrať, kde sa žalobca zdržiava, nemala to ani odkiaľ vedieť. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy preukázané a nespochybniteľné dôkazy o tom, ktorú adresu žalobca v čase plnenia reálne používal, na ktorej adrese si žalobca zároveň osobne preberal obyčajnú aj doporučenú poštu, ktorú adresu si zároveň uvádzal na všetkých písomnostiach v konaní pred súdom, ako aj v exekučnom konaní. Poštové poukazy na vyplatenie predmetných súm spolu 35 000 € sa preukázateľne dostali do sféry žalobcovej dispozície, teda do poštovej stránky, z ktorej si ich mohol vyzdvihnúť. Neexistovala nijaká prekážka, ktorá by mu bránila vyzdvihnúť si poštové poukážky z poštovej schránky na ulici S. XX. V čase plnenia mal adresu trvalého pobytu na adrese S. XX. Uvádzal si ju aj v súdnych konaniach a je uvedená aj v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/116/2010. Okresný súd vydal dňa 13. 05. 2010 uznesenie o predbežnom opatrení sp. zn. 20C/78/2010, ktorý uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu nachádzajúceho sa v obytnom dome S. XX - XX, avšak predmetné uznesenie žalobcovi nijakým spôsobom neobmedzovalo používanie poštovej schránky, ktorá sa nachádzala vo vstupnej chodbe bytového domu, a teda vo voľne prístupných spoločných priestoroch. Aj v čase od mája 2010 odkedy sa žalobca nezdržiava v byte na S. XX, naďalej používal poštovú schránku na adrese S. XX a reálne si aj preberal zásielky, čoho dôkazom sú doručky nachádzajúce sa v spisoch 20C/116/2010 a 1T/95/2011. Boli mu tam zasielané výpisy z banky, poisťovne, ako aj ďalšie a doporučené zásielky, ktoré si pravidelne vyberal. Nikdy nepožiadala Slovenskú poštu, a. s., o službu časového doposielania. Žalobca žalovanej poukázal platby poštovou poukážkou zo 17. 07. 2012, kde uviedol svoju adresu S. XX.

Žalobca podal podnet na prešetrenie podozrenia zo spáchania trestného činu, kde tvrdil, že sa žalovaná mala dopustiť podvodu tým, že mu zaslala peňažné prostriedky na adresu S. XX. Prešetrením sa však jednoznačne preukázalo, že postupovala správne, zároveň ako dôkaz pripojila rozhodnutie v trestnom konaní. Skutočnosť, že žalobca sa v čase plnenia zdržiaval na adrese S. XX (nezdržiaval sa len v byte na tejto adrese), dokazuje aj priložený spis trestného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/74/2014, z ktorého vyplýva, že žalobca v čase plnenia odnášal veci z pivnice nachádzajúcej sa na adrese S. XX. Do pivnice je možné vojsť cez vstupnú chodbu, kde sa nachádzajú poštové schránky. Pokiaľ žalobca dňa 25. 09. 2017 predložil na pojednávaní ako dôkaz zásielky zo súdu, ktoré mali byť poslané na adresu O. XX, ide o prefotené obálky, v ktorých nie je uvedené číslo konania, nie je teda možné zistiť z akého prípadného konania sú tieto obálky. Z rozhodnutia súdu jednoznačne nevyplýva, na ktorú adresu mala peňažné prostriedky poslať aby plnila, na ktorúkoľvek adresu, či už O. XX, alebo S. XX.

17. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

18. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

19. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

21. Odvolací súd sa stotožňuje so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie a právnym posúdením veci. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil rozobral v odôvodnení rozsudku.

22. Odvolanie žalovanej nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

23. Predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 35 000 Eur, z dôvodu, že žalovaná - dlžníčka nespĺnila svoj dlh riadne a včas. Žalovaná namietala, že sa nedostala do omeškania s plnením dlhu, pretože žalovaný jej neposkytol súčinnosť, žalobcovi plnila prostredníctvom pošty, zaslaním peňažných poukázok na adresu trvalého bydliska žalobcu, žalobca si však finančné prostriedky nevyzdvihol.

24. Súd prvej inštancie posúdil vec tak, že žalobca ako veriteľ mohol poskytnúť žalovanej ako dlžníčke súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu prostredníctvom poštového podniku (v zmysle § 567 ods. 2 OZ), t.j. vyplatením peňazí žalobcovi v hotovosti, len ak poštové poukazy na vyplatenie predmetných súm, spolu 35 000 Eur, mal doručené, t.j., ak sa dostali do sféry jeho dispozície. Teda do poštovej schránky, v ktorej si ich mohol vyzdvihnúť. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca v tom čase už v byte na S. č. XX nebýval. Odvolací súd poukazuje na správnosť záveru súdu prvej inštancie, zdôrazňuje, že žalovaná by sa nedostala do omeškania s plnením dlhu, ak by adresa na ktorú zaslala poštové poukázky bola bydliskom žalobcu a žalobca by si plnenie neprevzal. V konaní však bolo nesporné, že žalobca sa v byte na S. č. XX v W. W. nezdržiaval už od mája 2010 na základe rozhodnutia súdu a žalovaná o tejto skutočnosti vedela. Q. predmetného bytu na S. č. XX bola v čase, keď vznikla povinnosť žalovanej plniť žalovaná na základe rozhodnutia súdu v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/116/2010 právoplatného dňa 08.06.2012. V súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 4 Cdo 40/2014, bydliskom sa rozumie miesto, kde sa osoba skutočne trvale zdržiava, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt inde. Žalovaná teda nespĺnila v mieste bydliska žalobcu. Správny je záver súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala, neuniesla bremeno tvrdenia o tom, že žalobca jej neposkytol súčinnosť, nepreukázala, že žalobca vybral poukazy z poštovej schránky na S. XX a ich nepoužil, nepreukázala, že by sa dostali do sféry žalobcovej dispozície, tiež nepreukázala, že si žalobca v tomto čase akékoľvek zásielky na tejto adrese preberal. V konaní tiež nebolo preukázané, že by žalovaná požiadala žalobcu o súčinnosť, napr. aby jej oznámil svoje bydlisko, prípadne účet na, ktorý má plniť, a tento by takúto súčinnosť odmietol.

25. Pokiaľ žalovaná v odvolacom konaní predložila dôkazy a tvrdenia, ktoré neboli použité v prvoinštančnom konaní (príloha 2 odvolania), odvolací súd v súlade s § 366 CSP nemohol na ne prihliadnuť, pretože podľa ich obsahu nejde o prostriedky procesnej obrany, ktoré, by sa týkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu, nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Námietka žalovanej voči nesprávne zistenému skutkovému stavu uvedenému v bode 5 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, tiež nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia, z dôvodu, že súd prvej inštancie v tomto bode uviedol tvrdenia žalobcu, nejde o uvedenie skutkového stavu zisteného súdom, na základe ktorého aplikoval príslušné ustanovenia zákona.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 088,83 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) potvrdil ako vecne správne.

27. Žalovaná podľa obsahu odvolania žiadala zrušiť rozsudok v celom rozsahu, teda podala odvolanie do rozsudku v celom rozsahu, pričom rozsudok obsahoval aj výrok, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Odvolací súd odvolanie žalovanej do výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá odmietol v súlade s § 386 pís. b) CSP, z dôvodu jeho subjektívnej neprípustnosti, keďže v tejto časti rozhodnutia bolo rozhodnuté v prospech odvolateľky.

28. Odvolací súd potvrdil aj závislý výrok, ktorým súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, keď súd prvej inštancie rozhodol podľa správneho ustanovenia zákona, ktoré správne aplikoval.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a preto by mu vzniklo proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi však v odvolacom konaní nevznikli žiadne náklady, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).